

DUBROVAČKE LJETNE IGRE Bili smo na koncertu »Messiaha« Coryja Henryja

Čudo u prekrasnom parku

Izvedbama vlastitih skladbi Henry je pokazao zašto je jedan od najtraženijih glazbenika današnjice, dobitnik nagrade Grammy, za koju je četiri puta nominiran i u ovoj godini

Gledatelji su uživali u izvrsnom koncertu

Davor HRVOJ

DUBROVNIK » Nakon četverodnevno kazališnog niza, ovogodišnje Dubrovačke ljetne igre nastavljene su vrhunskim koncertom. U predivnom i nadahnjujućem ambijentu Parka Gradac nastupio je multiinstrumentalist Cory Henry, dobitnik nagrade Grammy, za koju je četiri puta nominiran i u ovoj godini. Nije bilo dvojbe da će privući puno publike. Naime njegovoj popularnosti svakako je pridonijelo to što je bio član megapopularnog sastava Snarky Puppy, ali i to što se našao u milosti legendarnog Quincyja Jonesa, koji ga je odabrao da predvodi program »Soundtrack of America«.

»Glazbene propovijedi«

Znakovit je naziv njegova sastava - The Funk Apostles. Naime na to bismo se mogli referirati zaključkom da bi on, iako mu je nadimak zapravo Chief Apostle, mogao biti Messiah. Naravno, ne samo zbog toga. Danas »Messiah« Cory Henry ima mnogobrojnu sljedbu, ne samo među ljubiteljima glazbe, nego i samim glazbenicima. Mnogi od njih štiju ga kao vođu, cijene njegovo djelo, vjeruju u iscjeliteljsku moć njegove glazbe, hodočaste svijetom da bi slušali njegove »glazbene propovijedi«, ljube noge njegovih Hammondica, od njega traže blagoslov, žele svjedočiti čudesnom pretvaranju suhoparnih nota u

BACITI U TRANS

Henry je pjevač iskonskog gospel feelinga koji je odmalena pjevao u afroameričkoj crkvi i dobro zna kako ljude baciti u trans

iscjeliteljski groove, nadajući se da će u izravnom kontaktu s njegovom glazbom i njihova maštovitost bujati, da će i oni doživjeti prosvjetljenje. Ili pak samo žele osnaživati svoj duh boraveći u orbiti u kojoj zrači njegova aura, u kojoj širi pozitivne vibracije. Svima njima Henryjev nastup u Dubrovniku bio je prilika da njegov groove osjete na domaćem terenu.

Prisutne je pričestio pjevajući te svirajući orgulje (Hammond B3), električni klavir (fender Rhodes) i sintisajzer, pri čemu su aktivnu ulogu odigrali ministranti: klavijaturist Nicholas Semrad, basist Josh Easley, bubnar TaRon Lockett te pjevačice Matia Washington i Lenesha Randolph. Izvedbama vlastitih skladbi s raznih svojih albuma pokazao je zašto je jedan od najtraženijih glazbenika današnjice. U svojoj propovijedi utkao je priču o cjelokupnoj tradiciji afroameričkog nasljeđa: od bluesa i gospela, preko jazz, soula i funka do fusiona, popa i novih trendova. Henry je pjevač

iskonskog gospel feelinga. Naime odmalena je pjevao u afroameričkoj crkvi i dobro zna kako ljude baciti u trans. Osim toga sjajan je instrumentalist koji je odsvirao bravurozna sola, barem u prvom dijelu koncerta. No bez obzira koji stilski pristup u kojem trenutku prevladava, sve to produkcijski je na visokoj razini, uključujući moćan zvuk i muzikalnost.

Podizao ljude

Pred svojim je apostolima »Messiah« Cory Henry u

drugom dijelu koncerta demonstrirao jedno od svojih čudesa - podizao je ljude sa svojih sjedalica i teleportirao pred pozornicu kako bi se svi zajedno sjedinili u pjevanom i plesnom bogoslužju. Naime taj dio obilježila je plesna glazba i svima koji su došli zbog toga lica su se ozarila, a bokovi podmazali, dok su oni željni njegovog virtuosnog sviranja ostali uskraćeni za taj segment. U tim, fizički iznimno zahtjevnim izvedbama, uglavnom je pjevao i plesao širom pozornice, podsjetivši na velikog Jamesa Browna. Uostalom u dodatku se izravno referirao na Kuma soula i njegovu čuvenu pjesmu »Get Up (I Feel Like Being a) Sex Machine«. Aleluja!